No. 92. 1846.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 3 Augustus.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— Tien jaren geleden, zond een bankiershuis van Duitschland, aan zijne correspondenten te Hamburg eene ton, inhoudende, volgens verklaring van den brief eene aanmerkelijke som in zilveren muntspecien. Maar hetgeen men niet in den brief gemeld had, was, dat er zes zakken geld in de ton geborgen waren, waarvan het beloop 100,000 fr. in turksche goudstukken was.

De ton kwam ter bestemming, ongeschonden zoo als het scheen; de zilveren munt was er in, maar het goud niet. De beschuldigde voerlieden betuigden hunne onschuld. Niets beschuldigde hen; maar de policie onderzocht hunnen vroegeren levenswandel en daarin verscheidene ontvreemdingen ontdekt hebbende, werden zij tot 9 jaren gevangenisstraf veroordeeld. Dezer dagen uit hunnen kerker ontslagen, heeft de policie ze niettemin onder oogen gehouden. Zij namen het voornemen om naar Amerika te verhuizen; op het oogenblik van vertrek werden hunne koffers onderzocht en men vond de 100,000 fr. in turksche goudmunt. De dieven daalden in den kerker en de munten in de kisten der bankiers terug.

— De berigten omtrent den deerniswaardigen toestand des volks in de provincie Posen, luiden steeds bedroevender, zijnde in sommige gemeenten werkelijken hongersnood ontstaan. Zoo hoog is de ellende geklommen, dat men het volk op de velden onkruid ziet opzamelen, om het te huis af te koken, en zonder zout of andere bijvoeging tot stilling van den honger door te zwelgen.

BELGIE.

BRUSSEL, den 28. Julij. De Koning en de Koningin zijn heden met Hoogstderzelver gevolg naar Ostende vertrokken, om zich van daar naar Engeland te begeven.

— Uit St. Truijen wordt geschreven:

« Gisteren, Zondag, is Onze Lieve Vrouwekerk de plaats geweest van een tooneel van schrik en van wanorde, hetwelk door een noodlottig voorval gevolgd is geworden.

« De Deken was ten elf ure de mis begonnen; eenige brokken pleister of steen boven in het gewelf loslatende, zijn op een der toehoorders nedergevallen en hebben hem in den waan gebragt, dat het gebouw begon in te storten. Hierop heeft hij het alarm verspreid en dadelijk heeft een panische schrik zich meester gemaakt van de twaalf of vijftien honderd, die zich bevonden bij de mis, die meestal door de hooge societeit van St. Truijen en van de omstreken wordt bijgewoond.

« Onder de tegenwoordig zijnde werden onder anderen opgemerkt de Graaf en de Gravin *d'Oultremont* en Mevrouw de Hertogin *van Nassau* (Douairière van den vorigen Koning der Nederlanden). De Deken heeft te vergeefs getracht zijne stem te midden van die verwarring te doen hooren, om de gemoederen tot bedaren te brengen. Daar men in het Limburgsche vele voorbeelden van ingestorte kerktorens heeft, hield een ieder zich overtuigd, dat zulks ook thans werkelijk het geval was, en met een onverstandig gedrang wilde een ieder de eerste zijn, om eenige deur te bereiken; dit veroorzaakte weldra eene groote verwarring, bij welke onderscheidene personen onder den voet geraakten.

« De uitgangen bevonden zich een oogenblik door dit gedrang versperd, en toen de orde zich eenigzins begon te herstellen, bevond men dat er een tienjarig knaapje lag doodgedrongen, dat eene bejaarde vrouw zwaar verwond was en dat een acht- of tiental andere personen vrij ernstige kneuzingen hadden bekomen.

« Men heeft niet vernomen, dat iemand van de familie *d'Oultremont* eenig letsel bekomen zou hebben.

— Zondag ll. heeft een meisje den heer *Missiaen*, onderchef van policie te Gent, behendig eene beurs met omstreeks honderd gulden ontstolen.

ANTWERPEN, den 30 Julij. *Joseph de Brabander*, onlangs veroordeeld tot vijf jaren gevangenisstraf, is op op [illegible] voor de [illegible] centbank [illegible] geworden, uit hoofde van beleediging op de openbare ambtenaren bij Lillo in het uitoefenen van hun ambt. Deze daadzaak heeft in den loop dezer maand Julij plaats gehad.

Joseph de Brabander heeft zich dezen middag in hooger regt beroepen, tegen het vonnis der correctionele regtbank van Antwerpen, waardoor hij tot vijf jaren gevangenisstraf en vijf jaren toezigt der policie, veroordeeld werd, uit hoofde van mishandelingen gepleegd op zijn stuurman, aan boord van het belgisch vaartuig *de Rembrandt*.

— Een persoon is over een tiental dagen, te Nazareth, het slagtoffer zijner gulzigheid geworden. Nadat hij des avonds reeds verscheidene pinten bier geledigd had, vroeg hij eene karbonade welke hem dadelijk toegediend werd. De gulzigaard sneed de karbonade, die ruim een pond woog, in drie stukken, waarvan hij de twee eerste deelen gemakkelijk inslokte. Doch, met het derde deel liep het geheel anders af, want hetzelve bleef in zijne keel steken en deed hem bijna op denzelfden oogenblik verstikken. Zijne stuiptrekkingen werden eerst voor boertige gebaren genomen, maar weldra werd men gewaar dat de rampzalige dood was.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 30. Julij. Gisteren middag is een driejarig knaapje, hetwelk op eene kamer in de Kleine Wittenburgerstraat eenige oogenblikken alleen was gelaten, met het hoofd voorover in eenen emmer met water gevallen en levenloos in dien toestand gevonden.

's GRAVENHAGE, den 28. Julij. Dezer dagen zijn alhier ontvangen een gesnoeide daalder en gulden, die gebleken zijn koper te wezen, met een weinig zilver overtrokken. Wij meenen (zegt het *Dagblad van 's Gravenhage*) de aandacht van het publiek daarop te moeten vestigen, ten einde een ieder zich voor schade wachte. Deze valsche stukken zijn gemakkelijk te onderkennen, vermits die koperkleur op de afgesnoeide randen duidelijk zigtbaar is.

— De *Staats-Courant* deelt het volgende mede uit de met den landpost ontvangene Oost-Indische berigten, loopende tot ult° mei jl:

« Uit officiële rapporten blijkt, dat negen Soloksche roovers vaartuigen, die later aangegroeid waren tot het getal van veertien, de stoutmoedigheid hadden gehad, om ter hoofdplaats van een der districten van Banka ten anker te komen. De resident had daarop tegen hen afgezonden de schoener *de Haai*, benevens vijf kruisbooten en de kruisprauwen der hoofden van Billiton en Lepar. Ook had de oude demang van Koerauw in het district Koba, van wien eene vrouw in handen der roovers was gevallen, eigener beweging vijf gewapende prauwen met 100 man tegen hen uitgezonden.

« Onderzoekingen naar steenkolen, door den natuurkundige *Junghuhn* in de residentie Bantam bewerkstelligd, hebben het resultaat opgeleverd, dat de steen- of bruinkolenlaag, waarvan de sporen door wijlen den natuurkundige *Horner* waren ontdekt, veel uitgestrekter is dan toen is opgegeven. Bij het zeestrand van het zuidelijk gedeelte van Bantam waren onderscheiden nieuwe lagen gevonden, die naar de meening van den heer *Junghunh*, in hoedanigheid al het vroeger gevonden overtroffen. De kool is pikzwart, van zeer sterken glans, veel harder, digter, zwaarder en homogener van massa dan alle andere soorten, op Java ontdekt.

« Omtrent de personen, betrokken in den moord te Tjikandoe Oediek, in de maand December ll., gepleegd aan den heer *Kamphuis* en andere personen, was uitspraak gedaan. Van de 384 gevatte personen, zijn 25 tot de straffe des doods en 134 tot min of meer zware lijfstraffen en dwangarbeid, met en zonder bannissement, veroordeeld geworden."

— Van den Helder schrijft men van den 27 dezer. « Op Zondag den 26., van 3 tot omstreeks 7 uur, had alhier een hevig onweder plaats, vergezeld van zwaren regen. Naar men verneemt, is de schipper *Maarten Kok* door den bliksem van zijne schuit geslagen en verdronken, zijne vrouw met 4 kinderen achterlatende; alsmede is er een paard, in de nabijheid van den Helder, door den bliksem getroffen, en dood op de plaats gebleven. De bliksem was langs de kop en buik nedergegaan.

NIJMEGEN, den 28. Julij. Ll. Zondag brak alhier en vooral over de Over-Betuwe een zwaar onweder uit, van hagelslag vergezeld. De tabak heeft, onder het dorp Valburg, door den hagelslag, veel geleden. Men heeft bladeren geteld, waarin acht en twintig gaten waren gevallen. De landlieden stonden weenende bij hunne geteisterde akkers.

— Men meldt uit Groningen dd. 27. Julij.

Met genoegen heeft men vernomen, dat het aan onze ijverige politie gelukt is, in verzekerde bewaring te kunnen, nemen de personen van *Maries Liebmann Dohen*, *Watze Heringa* en *Arent L. Tromp*, beschuldigd van opligting door middel van spel, gepleegd op twee Oost-Friesche hooijers, bij welke gelegenheid zij zich tevens zouden hebben voorgedaan als agenten van politie, belast met de surveillance op het hazard-spel. De beide eerstgenoemden zijn vroeger reeds in handen der justitie geweest, terwijl thans wederom eene vervolging tegen hen was begonnen, wegens gepleegde mishandeling jegens personen.

Men hoopt, dat, door deze belangrijke arrestatie, een einde gemaakt is aan het spelen op de publieke straat met kaarten, waarbij, door allerhande kunstgrepen en listige streken, menig voorbijganger werd uitgelokt, om eene kans te wagen, en zich weldra op eene schandelijke wijze bedrogen en afgezet zag.

GEMENGDE BERIGTEN.

Te Florence, in de kerk dello Spirito, heeft Lodewijk Napoleon, gewezen koning van Holland, de Bataafsche leeuw, met ledige klaauwen, op zijn familie-graf doen bijtelen. — Mad. Rachel heeft te Londen buikpijn gekregen. — Ter vordering van den heer Jan Fraser, ontvanger te Vlissingen, wordt Pieter Capon vervolgd. (M. C.) — Bamberg zal te Middelburg tooveren. — Er zwemmen steuren van 600 pond in de stads grachten te Gorcum. — Aaltje de keukenmeid is bij de gebr. Diederichs voor de negende maal gedrukt; het schepsel is veel verbeterd. — Eene zeer pitoresque en vijgenboomiaansche jeremiade in het Handelsblad, over de aardappelen, eindigd met: „Rijken! eet aardappelen! armen! eet brood! Het is Gods stem. *De opkoopers zullen dien man zegenen. — Door het lezen van tractaatjes heeft te Anhalt een meisje van 20 jaar zich onder eene locomotief laten verpletteren. — Geheel de residentie is aan het harddraven. — Te Zevenaar groeijen op een driemaal omgeploegd land heerlijke aardappelen zonder gezaaid of gepoot te zijn. — 't Haagsche hof heeft de rouw aangedaan over zekeren prins Hendrik, een broeder van den koning van Pruisen die dood is: deze eklips zal den 23. aug. een einde nemen. — Iemand genegen f 10,000 in de eau de cologne te steken, leze de Adv. No 10947 in 't HB. — Jannetje Tiljeur, dienstmeid bij den Hr. Meerburg te Leiden, is tot gevangenisstraf veroordeeld om 't onwettig braden van 13 aardappelen.*

DE CORRICOLO OF EEN VERBLIJF TE NAPELS.

(*Naar het fransch van* Alexander Dumas.)

Inleiding, behelzende de verklaring wat een Corricolo is.

—

Een corricolo wil bijna hetzelfde zeggen als een calessino, maar komt daarmede toch niet volkomen overeen, weshalve wij het eerst verklaren zullen, wat een corricolo is.

De corricolo is eene soort van tilbury, oorspronkelijk bestemd voor een persoon en om door een paard getrokken te worden; men zet er twee paarden voor en laadt er twaalf tot vijftien menschen op.

En men moet niet gelooven, dat het gaat in den stap, gelijk de met ossen bespannen kar der oude Frankische koningen, of in den draf, gelijk onze cabriolets, neen, in vollen galop; de kar van Pluto, toen hij Proserpine schaakte aan de boorden van den Hymetus, vloog niet sneller dan de corricolo, die over de met lava geplaveide kaaijen van Napels vliegt, en eene wolk van asch doet oprijzen.

Slechts een der twee paarden echter trekt, dat hetwelk in de boomen loopt. Het andere, dat de balancino heet, is daarnaast gespannen, en springt, steigert en vuurt zijn makker aan, anders niet. Het toeval heeft hem dit zooveel gemakkelijker lot gegeven; de paarden hebben zoowel hunne gelukster als de menschen.

Wij zeiden, dat deze chaise, die voor een persoon bestemd is, gewoonlijk twaalf of vijftien voert, hetgeen wij begrepen, dat nog nadere toelichting behoeft. Een oud Fransch spreekwoord zegt: „Waar voor een plaats is, is ook plaats voor twee.

Maar ik heb nog nooit van eenig spreekwoord in eenige taal gehoord, dat zegt: Waar voor een plaats is, is ook plaats voor vijftien.

En toch is dit het geval met den corricolo; zoo is alles in deze dagen van beschaafdheid van zijne oorspronkelijke bestemming afgeweken.

Op welke wijze en in hoeveel tijd achtervolgens deze vermeerderde opeenhooping van personen op den corricolo geschied is, kunnen wij met geene zekerheid bepalen. Wij zullen ons dus vergenoegen met de verklaring hoe zij bestaat.

Eerstelijk, en wel bijna altijd, zit in het midden een weldoorvoed man, die het middelpunt van dezen klomp menschen uitmaakt. Op een zijner knieen zit een vrouwtje van Aversa of Nettuno; op de andere een boerinnetje van Bauci of Procida; hare mannen staan weerszijden tusschen de wielen en den bak. Achter hem staat op zijne teenen de eigenaar of voerman van dit rijtuig, die in de linkerhand de teugels, en in de regter eene lange zweep houdt, waarmede hij zijne paarden in gelijken gang houdt. Achter hem staan, even als lijfknechts, twee of drie lazzaroni, die er op en af gaan, elkander opvolgen en afwisselen, zonder dat men er ooit aan denkt, hen hiervoor een penning af te vragen. Op de twee boomen zitten twee straatjongens, die men op den weg van Torre del Greco of Puzzoli heeft opgedaan; surnumeraire ciceroni van Herculanum en Pompeji, landloopende gidsen van de oudheden van Cumes of Baja. Eindelijk beweegt zich tusschen de twee wielen, onder de as, in een net met wijde mazen, dat heen en weêr, omhoog en omlaag vliegt, een verwarde klomp, die lacht, die weent, die schreeuwt, die bulkt, die klaagt, die zingt, die schertst, en men onmogelijk onderkennen kan in het stof, dat de paarden doen opgaan; dat zijn drie of vier kinderen, die te huis hooren, men weet niet waar, die gaan, men weet niet waarheen; die leven, men weet niet waarvan; die daar zijn gekomen, men weet niet hoe; die daar blijven, men weet niet waarom.

Tel nu alles bijeen: mannen, vrouwen, waarvan eene een zuigeling heeft, die wij nog vergaten, den voerman, de lazzaroni, jongens en kinderen, en gij zult vijftien personen vinden.

Dat is nu eigenlijk een corricolo. Hoe een verhaal aan dien naam komt, zal u uit het volgende blijken.

I.

Osmin en Zaïda.

Wij waren te Napels afgestegen in het hotel de la Vittoria. De eigenaar Martin Zir is een voorbeeld van den volmaakten Italiaanschen herbergier. Hij is een man van smaak en van genie, een vermaard oudheidkenner, een liefhebber van schilderijen, een verzamelaar van oud porcelein en van handschriften; mijnheer Martin Zir is alles, behalve een herbergier. Maar dat belet niet, dat zijn logement het beste uit geheel Napels is. Hoe het komt, dat weet ik niet. Het is zoo, omdat het zoo is.

De ligging er van is zeker allerbekoorlijkst. Men opent een venster en ziet Chiaja, la ville reale, Pausilippa; men opent een ander en ziet de golf, en aan den gezigteinder, gelijk een schip, dat altijd voor anker ligt, ziet men het dichterlijke Capua blaauwen, men opent een derde, het is St. Lucia met zijne mellonari en voortbrengselen der zee, dat des daags altijd met geschreeuw vervuld, des nachts altijd verlicht is.

De kamers, waarin men al deze schoonheden ziet, zijn geene vertrekken, het zijn kabinetten van schilderijen en van zeldzaamheden, magazijnen van oud porcelein.

Ik geloof, dat hetgeen mijnheer Martin Zir beweegt, vreemdelingen bij zich te ontvangen, in de eerste plaats in het verlangen, om hun zijne kostbaarheden te laten zien, vervolgens logeert hij zijne gasten, en geeft hun te eten, als een bijzaak. Wel is waar, bij het einde van hun verblijf in zijn hotel wordt hun een bedrag van al hunne gemaakte verteringen gegeven, een bedrag dat honderd, vijfhonderd, duizend francs soms beloopt, dat is zoo; maar dat komt, omdat zij hunne rekening vragen. Als zij dit laatste niet deden, geloof ik, dat mijnheer Martin Zir, verdiept in de beschouwing eener schilderij, in het waarderen van

INGEZONDEN STUKKEN.

Antwoord aan den Aardenburgschen schrijver.

(*Zie de Vlissingsche Courant van* 22. *Julij* 1846.)

Uw belagchelijk, onbetamelijk, afgunstig, leugenachtig, valsche uitbrakingen, misschien ook jalousie de métier; ik weet niet wie gij zijt; wat moet ik van u denken? in wat deel heb ik u benadeelt? Sta! wie zijt gij? Zijt gij een fraai, eerlijk en deftig man, waarom bekrachtigd gij niet uw rampstelsel, gelijk ik bij deze doen? Gij wilt mij met mijne vrienden te Aardenburg in de wei jagen. Ik zal niet ligtvaardig oordeelen; zeg uw naam; zal het dan met UEd. zien te sturen. Als UEd. mij uw overdreven en roerend rampsgesteld ten mijnen opzigte zult goedmaken, dan zult gij lof bekomen.

Verklaart gij u niet, wat moet het algemeen van zoo een schrijver zeggen? Weet wat ik er van zeg: hoe meer men in vuiligheid roert, hoe meer stank. Vriend 't is van mij beter beregt als beklaagd.

In afwachting.

St. Laurens (Vlaanderen) Huyghe Thomaes.

28. Julij 1846.

MENGELINGEN.

Bij de geboorte van «Martin, den vondeling."

» Donderdag, den 25. Junij, was een groote dag voor de Parijzenaars; de lucht was bezwangerd met elektrieke vonken; alle neringen stonden stil, de beurs was gesloten en eenige lieden beweerden zelfs, dat de zon was blijven stilstaan. Dit, nu, heeft men, wel is waar, niet met zekerheid kunnen te weten komen, maar zeker is het, dat op dezen dag, half Parijs in de *rué valois* staan bleef en angstige blikken naar een huis wierp, boven welks ingang een groote driekleurige wimpel wapperde en een groot bord hing, met het opschrift *Le Constitutionnel.* De massa menschen groeide steeds aan, over de hoofden kon men loopen, tot dat eindelijk de vleugelen van het bewuste huis zich opendden; een algemeen » *oh !*" galmde door de lucht, toen de *colporteurs* van het dagblad, ten getal van 64, met zware pakketten beladen, de deur uitkwamen. Op dezen buitengewonen donderdag gaf de *Constitutionnel* het eerste hoofdstuk van Martin *den vondeling, of de Gedenkschriften van een' kamerdienaar*, door Sue

Hoed af! als 't u belieft. Alle leeskabinetten waren stampvol en de koffijhuizen werden bestormd. In *Frascati* had men zich des avonds te voren reeds doen inschrijven, om den *Constitutionnel* te lezen en voor alle lees-inrigtingen waren detachementen der burgerwacht te voet en te paard gestationeerd. Ten 2 ure des namiddags reed de heer Sue *incognito* door onderscheidene kwartieren der stad, om den thermometer van het enthousiasme en de openbare meening waar te nemen. In de *Marrit* werd hij herkend; het volk wilde de paarden voor zijn' wagen wegspannen; gelukkig ontkwam hij het door zich te vermommen. Des avonds was het lokaal van den *Constitutionnel* geïllumineerd en bij den uitgever was het groot bal. De overheid had alle voorzorg genomen en geen ongeval stoorde de vreugde van den dag. Martin zal uit 36 deelen bestaan en zijne uitgave zal DRIE jaren duren. De heer Kollman te Leipzig zal altijd een boekdeel vooruit zijn.

Iemand, die zich het eerste deeltje der Kollmannsche uitgave per post komen liet en aan de vergaderde menigte op den 25. wilde voorlezen, dat op den 28. in de *Constitutionnel* verschijnen zou, was bijna als lasteraar en wegens *faux* door de Sue-*isten* aan stukken gescheurd geworden. Zoo gaat het!

P.S. Zoo even verspreidt men het gerucht, dat » Martin" eigenlijk het werk zou zijn van den heer Wesche, en dat de heer Sue hetzelve slechts in het fransch zou hebben vertaald. De indruk, welken dit gerucht maakt, is verschrikkelijk. Alexander Dumas zegt niets dan: » Ha ha!"

Tweede P. S. Men zoekt den heer Wesche overal; onderscheidene hongerige uitgevers hebben eenen prijs op zijn hoofd gesteld. Moet een *blyde dag nog zoo jammerlyk eindigen?!* Sommigen meenen, dat Sue reeds zooveel franken heeft bijeengeschreven als hij puntjes heeft gezet op de *i*; anderen, weer, beweren, dat de heer Sue nooit puntjes zet!?

Cavatina.

Wat dobbert gij, o vlottend vaderland!
De stormwind zwijgt, het onweer ligt aan band:
Wat woeling dan, wat golving spoelt en drijft
En slingert u: onwetend waar gij blijft,
Van 't vaste land onredbaar losgeslagen?
Geen anker houdt, geen kabel doet hier baat;
Geen zeepiloot, die 't oog ten hemel slaat,
Weet in deez' nood gesternten raad te vragen;
Welhaast, en 't nat,
Dat om u henen spat,
Verzwelgt u, als een prooi, met opgesperde kaken.

B.

ADVERTENTIEN.

_ Ondertrouwd:

J. C de BUISONJÉ en M. DOMMISSE.

Vlissingen, den 31. Julij 1846.

Familie, vrienden en bekenden gelieven deze algemeene tevens als bijzondere kennisgeving aan te merken.

_ Heden beviel van een' ZOON, Vrouwe *CATHARINA JOSINA VAN DUUREN DUTILH*, geboren *WINKELMAN.*

Vlissingen, den 31. Julij 1846.

---

§ § § De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op Dingsdag den 4. Augustus 1846, des namiddags ten 3 ure, binnen Vlissingen, op de Groote Markt, in het Koffijhuis *de Oude Vriendschap*, publiek presenteeren te verkoopen:

De navolgende HUIZEN en ERVEN, alle staande en gelegen binnen de Stad Vlissingen.

1. Een HUIS en ERF op de Kaaskaai, Wijk B. No. 26, kadastraal bekend sectie E. No. 589, ter grootte van 1 Roede 15 Ellen.
2. Een HUIS en ERF in de Slijkstraat, Wijk B. No. 59, kadastraal bekend sectie E. No. 602, ter grootte van 90 Ellen.
3. Een HUIS en ERF op den Dam, Wijk A. No. 81, kadastraal bekend sectie E. No. 1, ter grootte van 1 Roede 32 Ellen.
4. Een HUIS en ERF in de lange Walstraat, Wijk E. No. 25, kadastraal bekend sectie E. No. 41, ter grootte van 21 Ellen.
5. Een HUIS en ERF in de Scherminkelstraat, Wijk E. No. 36, kadastraal bekend sectie E. No. 73, ter grootte van 4 Roeden 30 Ellen.
6. Een HUIS en ERF in de Kluivenierstraat, Wijk E. No 65, kadastraal bekend sectie E. No. 133, ter grootte van 99 Ellen.
7. Een HUIS en ERF in de Kluivenierstraat, Wijk E. No. 69, kadastraal bekend sectie E. No. 129, ter grootte van 1 Roede 07 Ellen.
8. Een HUIS en ERF in de Kluivenierstraat, Wijk E. No. 71, kadastraal bekend sectie E. No. 102, ter grootte van 96 Ellen.
9. Een HUIS en ERF in de korte Noordstraat, Wijk E. No. 86, kadastraal bekend sectie E. No. 90, ter grootte van 72 Ellen.
10. Een HUIS en ERF in de korte Noordstraat, Wijk E. No. 9, kadastraal bekend sectie E No. 499, ter grootte van 1 Roede 23 Ellen.

En 11. De helft in een PAKHUIS of MAGAZIJN in de Lange Nieuwstraat, Wijk H. No. 265, kadastraal bekend sectie E. No. 459, ter grootte van 1 Roede 20 Ellen.

Alle daags vóór de verkooping voor een ieder te zien; het Huis sub Een, en het Pakhuis sub Elf, alleen op vertoon van een toegangbillet, ten kantore van genoemden Notaris te verkrijgen.

---

§ § § VERKOOPING binnen Vlissingen, ten sterfhuize van *WILLEMINA JOBSEN*, in de Korte Walstraat, Wijk H. No. 190, op Woensdag den 12. Augustus 1846, des voormiddags om tien ure, ten overstaan van den Notaris *A. VAN DER SWALME*, van eenen ZINDELIJKEN INBOEDEL, bestaande in een Bed, Dekens, Lakens, een Bureau, Tafels, Stoelen, Spiegels en Schilderijen; eenig Porcelein, Glas, Aarde- en Koperwerk, eenig GOUD en ZILVER; en hetgeen verder zal worden gepresenteerd; mitsgaders eenige KRUIDENIERS WAREN. Alles daags vóór de Verkooping te zien.

---

§ § Bij *B. STOFKOPER*, bij de Hoofdwacht, is getrokken op No. 16840 een prijs van *f* 1000.

Bij denzelven zijn nog Heele en Gedeelten van Loten verkrijgbaar.

MUZIEK, ZANG EN KOMIEK

van de Familie *SOUFLET*, op aanstaande Zondagen den 2. en 9. Augustus en op Maandag den 10., in de Uitspanning *BELLEVUE*, op den Grooten Abeele, bij *J. BOM.* Aanvang des namiddags ten 5 ure.

STOOMJAGTEN,

varende in het Beurtveer tusschen de Steden

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

Augustus 1846.

Van Middelburg.					Van Rotterdam.				
Dingsd.	4,	's mr.	8	ure.	Dingsdag	4,	's mr.	11	ure.
Woensd.	5,	«	8	«	Woensd.	5,	«	3	«
Donderd.	6,	«	10	«	Donderd.	6,	«	3	«
Vrijdag	7,	«	9½	«	Vrijdag	7,	«	4	«
†Zaturdag	8,	«	4½	«	Zaturdag	8,	«	4	«
†Zondag	9,	«	5	«	Zondag	9,	«	5	«

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 1. Augustus. Sedert den 30. Julij zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

De Triton, H. H. Hifker, Riga, hennip; Johanna Maria, J. C. Kraaft, Straalsund, tarwe; Catharina, J. Straudheim, Falmouth, graan; Apollo, G. Elfring, St. Petersburg, stukgoed; Burgemeester Varen, J. C. Vos, Riga, rogge; de Ceres, J Lindeboom, Gothenburg, Marie Louise, H. Gilbert, Dantzich, beide tarwe; Helena, A. Bjorns, Stockholm, rogge en garst; Jantina, J Boswijck, Anklom, boekweit; Emma, F. J. Beijer, Riga, Frithjof, C. A. Berg, Oostersoen, beide hout; de Vrouw Sophia, B J. Borchers, Bremen, meel; Winkentius, R. D. Nielsen, Pillau, Graan; Hanna Zaest, N A. Cornelissen, Koppenhagen, tarwe; Inprovement, C. Wood, Sunderland, steenkolen; ligt binnen de haven.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Felix, C. Remny, suiker, Rostock; the-Sisters, W. Gindhan, New-Castle, de Komeet, J. Lindeman, Engeland, Triumphant, J. Malchann, Liverpool, alle ballast; the Vivid, J. Wise, schoon, Londen, Louise, J. Laws, stukgoed, Havannah.

Van Vlissingen gezeild:

De jonge Charles, J. Quite, schapen, Londen.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 3 1/2 ure.

Sluiting des avonds « 9 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

---

parcelein, of het ontcijferen van een handschrift, vergeten zou, hun die te zenden.

Toen dan ook de dei, uit Algiers verjaagd, te Napels kwam, met zijne schatten en zijn harem, was de roep van Martin Zir ook reeds tot hem gekomen, en hij liet zich regelregt naar het hotel de la Vittoria brengen, waarvan hij de drie bovenste verdiepingen huurde.

De derde verdieping was voor zijne officieren en voor zijn verder gevolg.

De vierde voor hem en zijne schatten.

De zolders waren voor zijnen harem.

De komst van den dei was voor mijnheer Martin Zir een buitenkansje, niet, zoo als men denken zou, om het geld, dat de dei bij hem zou verteren, maar om de kostbaarheden van wapens, kleederen en edelgesteenten, die hij mede bij zich had.

Na verloop van acht dagen waren Martin Zir en Hussein-pacha dan ook boezemvrienden; zij waren onafscheidelijk. Wie den een zag wist dat hij ook dadelijk den ander zou zien. Orestes en Pylades waren niet meer onafscheidbaar; Damon en Pythias elkander niet meer genegen. Dit duurde vier of vijf maanden. Gedurende dien tijd gaf men aan zijne hoogheid feesten. Op een dezer bij den prins van Cassaro, was het dat de dei na het eindigen van eenen levendigen cotillon, aan den prins van Tricasie den schoonzoon van den minister van buitenlandsche zaken vroeg, hoe hij die zoo rijk was zich de moeite wilde geven om zelf te dansen.

De dei beminde deze vermaken echter hartstogtelijk want hij was een groot minnaar van de schoonheid, wel te verstaan van hetgeen hij voor schoonheden hield. Alleen had hij eene zonderlinge wijze van zijne minachting of bewondering te kennen te geven. Naar gelang de persoon mager of zwaarlijvig was zeide hij: Deze dame is geen drie piasters waard. Die daar is meer dan duizend dukaten waard.

Met verbazing hoorde men echter op zekeren dag dat de vriendschap tusschen Hussein-pacha en mijnheer Martin Zir verbroken was. De verwijdering tusschen hen was op de volgende wijze veroorzaakt.

Op zekeren morgen kwam de kok van Hussein-pacha, een schoone Nubische neger, met een huid zoo zwart als inkt en glimmend alsof zij gevernist was, deze kok, zeg ik, kwam in de keuken van het hotel en vroeg om het grootste mes, dat er in huis was.

De opperkok gaf hem een soort van voorsnijmes van achttien duimen lang, dat zoo buigzaam als een schermdegen en zoo scherp als een scheermes was. De neger had het hoofd geschud, toen hij het aannam, en was er daarop mede naar boven geklommen. Een oogenblik daarna kwam hij weder af, gaf het voorsnijmes aan den kok terug, zeggende: Grooter, veel grooter!

- De opperkok zocht alle laden en kasten door, en vond eindelijk een mes, dat hij zelf alleen bij hoogstgewigtige gelegenheden gebruikte en gaf het zijnen confrater. Deze na het even oplettend als het voorsnijmes beschouwd te hebben, en na een gebaar, als wilde hij zeggen: Dat is nog niet wat ik bedoel, maar het zal misschien gaan, was weder naar boven geklommen.

Vijf minuten daarna kwam de neger op nieuw af en gaf het mes aan den opperkok terug.

Nog grooter, zeide hij. - En waar duivel hebt gij een mes voor noodig dat nog grooter dan dit moet zijn? vroeg de kok. - Ik heb het noodig antwoordde de neger bedaard. - Maar waarom? - Omdat ik Osmin het hoofd moet afsnijden. - Wat! riep de kok, omdat gij Osmin het hoofd moet afsnijden? - Omdat ik Osmin het hoofd moet afsnijden, antwoordde de neger. - Osmin het opperhoofd der gesnedenen van zijne hoogheid? - Osmin, het opperhoofd der gesnedenen van zijne hoogheid. - Osmin, wien de dei zoo genegen is? Osmin, wien de dei zoo genegen is. - Maar gij zijt gek, vriendje! - Zijne hoogheid wil dat zoo. - Duivelsch, dit is een ander geval. - Geef mij een ander mes, zeide de neger, die aan lijdelijke gehoorzaamheid gewoon, op zijn voornemen terug kwam. - Maar wat heeft Osmin gedaan? vroeg de kok. - Geef mij een ander mes, grooter, veel grooter, veel grooter nog. - Welnu, ik zal u een mes geven zoo als gij verlangt, als gij mij eerst zegt wat Osmin gedaan heeft - Hij heeft een gat in den muur laten maken. - In welken muur? - In den muur van den harem. - En vervolgens? - De muur was die van Zaïda. - De gunstelinge van zijne hoogheid? - De gunstelinge van zijne hoogheid. - Welnu? - Welnu, een man is bij Zaïda gekomen. - Wel drommels! - Geef mij een groot, groot, groot mes, om Osmin het hoofd af te snijden - Ja, ja, maar wat zal men met Zaïda doen? - Zijne hoogheid zal een togje maken op de golf met een zak; Zaïda zal in den zak gaan, zijne hoogheid gooit den zak in zee... Goeden dag Zaïda!

De neger liet terwijl hij over zijne scherts lachte twee rijen tanden zien die als paarlen zoo wit waren.

Maar wanneer? - Dat men Zaïda in zee gooit? Vandaag. Wij beginnen met Osmin en eindigen met Zaïda. - En zijt gij met die uitvoering belast? - Zijne hoogheid heeft mij er bevel toe gegeven, zeide de neger met hoogmoed. - Maar het is werk voor den beul maar niet voor u. - Zijne hoogheid heeft geen tijd gehad, om zijnen beul mede te nemen, en heeft zijnen kok genomen. Geeft mij dan toch een groot mes om Osmin het hoofd af te snijden. - Ja wel, ja wel, zeide de opperkok. Ik zal u een groot mes gaan opzoeken. Wacht mij hier. - Ik wacht u, zeide de neger.

(Vervolg hierna.)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.